



Bruxelles, den 14.3.2018
COM(2018) 252 final

2018/0061 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa
(visumkodeks)**

{SWD(2018) 77 final} - {SWD(2018) 78 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Visumkodeksen indgår som et kerneelement i den fælles visumpolitik, idet der i kodeksen fastsættes harmoniserede procedurer og betingelser for behandlingen og udstedelsen af visa. Den trådte i kraft den 5. april 2010. De overordnede mål var at gøre det lettere at rejse på lovlig vis og at bekæmpe irregulær indvandring, at skabe øget gennemsigtighed og større retssikkerhed, at styrke de proceduremæssige garantier og i højere grad sikre samme behandling af visumansøgere.

Ifølge visumkodeksen skulle Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en evaluering af gennemførelsen heraf to år efter, at alle forordningens bestemmelser var trådt i kraft. Kommissionen fremlagde sin evaluering i en rapport¹ og et ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene² den 1. april 2014. På grundlag af denne evaluering vedtog Kommissionen samme dag et forslag³ til omarbejdning af visumkodeksen med henblik på at øge antallet af rejser til EU gennem en visumpolitik, der indebar lempelser af visumreglerne (for derved at bidrage til turismen, handelen, væksten og beskæftigelsen i EU) og at harmonisere gennemførelsen af de fælles regler. Da Europa-Parlamentet og Rådet imidlertid indtog divergerende standpunkter til forslaget, skete der ingen fremskridt i forhandlingerne. I mellemtiden har de større sikkerheds- og migrationsrelaterede udfordringer gjort det klart, at den tilgang, der blev fulgt i 2014, ikke længere er i overensstemmelse med virkeligheden. Disse forhold fik Kommissionen til i sit arbejdsprogram for 2018⁴ at bebude, at den ville trække sit forslag om omarbejdning af visumkodeksen tilbage. Dette vil formelt ske i april 2018.

Selv om de migrations- og sikkerhedsrelaterede mål bliver stadig vigtigere, må man ikke glemme, at langt de fleste asylansøgere ikke udgør en sikkerheds- eller migrationsrelateret risiko for EU, men giver EU betydelige fordele. Derfor fokuseres der i dette forslag på at ensrette og forbedre de operationelle aspekter af visumproceduren, og der tages hensyn til resultaterne af forhandlingerne om forslaget til omarbejdning af visumkodeksen. Der er tilføjet nye elementer, som Kommissionen nævnte i sin meddelelse fra september 2017 om gennemførelsen af den europæiske dagsorden for migration⁵ og i sine høringer, f.eks. behovet for tilstrækkelige finansielle midler til at støtte medlemsstaternes behandling af visumansøgninger, klare regler for udstedelse af visa til flere indrejser med lang gyldighed samt den løftestangseffekt, som visumpolitikken kan have for EU's tilbagetagelsespolitik.

Kommissionens forslag til en reform af den retlige ramme for visuminformationssystemet (skal fremsættes i foråret 2018) vil yderligere øge sikkerheden og effektiviteten i forbindelse med visumproceduren, navnlig fordi der tages hensyn til den teknologiske udvikling, og denne udnyttes til fordel for medlemsstaternes myndigheder og ansøgere i god tro, lukke informationshuller på visse områder, øge personkontrollen og fremme kvaliteten og resultatet af proceduren.

¹ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: En mere intelligent visumpolitik for økonomisk vækst (COM(2014)165 final).

² Evaluation of the implementation of Regulation (EC) No 810/2009 of the European Parliament and Council establishing a Community Code on Visas (Visa Code) (SWD(2014) 101 final).

³ COM(2014) 164 final.

⁴ COM(2017) 650 final af 24.10.2017, bilag IV.

⁵ COM(2017) 558 final.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den fælles visumpolitik er et sæt harmoniserede regler, der regulerer:

- de fælles "visumlister" over de lande, hvis statsborgere skal have visum for at indrejse i EU, og de lande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav⁶,
- visumkodeksen om procedurer og betingelser for udstedelse af visa til kortvarigt ophold,
- den ensartede udformning af visummærkatene⁷ og
- VIS⁸, hvori alle visumansøgninger og medlemsstaternes afgørelser registreres, bl.a. ansøgernes personoplysninger, fotografier og fingeraftryk.

Ved de foreslåede ændringer tilføjes nye elementer, men der ændres ikke grundlæggende ved visumkodeksen, som derfor fortsat er i overensstemmelse med de eksisterende principper for behandling af visumansøgninger.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Ved de foreslåede ændringer opretholdes sikkerheden ved de ydre grænser, og der sikres et velfungerende Schengenområde, samtidig med at de gør det lettere at rejse for lovligt rejsende og forenkler de relevante retsregler i medlemsstaternes interesse, f.eks. ved at tillade smidigere regler for konsulært samarbejde. Den fælles visumpolitik bør fortsat bidrage til at skabe vækst, men også være i overensstemmelse med andre EU-politikker for eksterne forbindelser, handel, uddannelse, kultur og turisme.

Den ændrede situation med hensyn til migration og den øgede sikkerhedstrussel de senere år har imidlertid ændret den politiske debat om Schengenområdet generelt og visumpolitikken i særdeleshed i retning af en revurdering af balancen mellem migrations- og sikkerhedsspørgsmål, økonomiske overvejelser og eksterne forbindelser generelt. Siden offentliggørelsen af evalueringen i 2014 har målene i visumkodeksen, hvad angår forebyggelse af irregulær migration og sikkerhedsrisici fået større betydning. Den ændrede politiske kontekst har betydet, at visumpolitikken kom i fokus som et redskab til at opnå fremskridt i forbindelserne med tredjelande, således som erfaringerne med visumliberalisering allerede havde vist.

EU er således blevet opfordret til at anvende visumpolitikken mere effektivt i sit samarbejde med tredjelande, navnlig hvad angår migrationsstyring. På Det Europæiske Råds møde i juni 2017 opfordrede man til "efter behov at tage visumpolitikken over for tredjelande op til fornyet vurdering". Det vil gøre det muligt at gøre reelle fremskridt med hensyn til tilbagesendelses- og tilbagetagelsespolitikken, samtidig med at der tages hensyn til EU's overordnede relationer med de pågældende tredjelande. Da visumkodeksen ikke blev udformet med henblik på at blive anvendt som løftestang over for individuelle tredjelande, men snarere som et middel til at standardisere procedurerne og betingelserne for udstedelse af visa, er den ikke fuldt ud egnet til den nye politiske kontekst. Kommissionen erkendte dette i sin meddelelse fra september 2017 om gennemførelsen af den europæiske dagsorden for migration, hvori den anførte, at "visse regler for udstedelse af visa (f.eks. dem i forbindelse

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

med visa med lang gyldighed eller visumgebyrer) [bør] revideres for at sikre, at de kan indgå i vores tilbagetagelsespolitik". I den tilknyttede konsekvensanalyse⁹ ses der nærmere på mulighederne, hvad angår den lovgivningsmæssige gennemførelse.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 77, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Forslaget ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)¹⁰, der er baseret på de tilsvarende bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, dvs. artikel 62, stk. 2, litra a), og artikel 62, stk. 2, litra b), nr. ii).

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Artikel 77, stk. 2, litra a), i TEUF giver Unionen beføjelser til at træffe foranstaltninger om "den fælles politik for visa og andre tilladelser til kortvarigt ophold".

Det nuværende forslag ligger inden for de begrænsninger, der fastsættes i denne bestemmelse. Formålet med forslaget er at videreudvikle og forbedre reglerne i visumkodeksen vedrørende betingelser og procedurer for udstedelse af visa for forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. Medlemsstaterne kan ikke hver for sig i tilstrækkelig grad nå dette mål, da det kun er Unionen, der kan ændre en eksisterende EU-retsakt (visumkodeksen).

• Proportionalitetsprincippet

I henhold til artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union må indholdet og formen af Unionens handling ikke gå videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne. Den form, der er valgt til denne foranstaltning, skal gøre det muligt at nå forslagets formål og sikre en så effektiv gennemførelse som muligt.

Visumkodeksen blev indført i 2009 i form af en forordning for at sikre, at den fandt anvendelse på samme måde i alle de medlemsstater, der anvender Schengenreglerne. Det foreslåede initiativ udgør en ændring af en forordning og skal derfor også have form af en forordning.

Hvad angår indholdet, indeholder dette forslag forbedringer af den eksisterende forordning og er baseret på de politikmål, der blev opstillet i forslaget om samarbejdning fra 2014. Proportionaliteten af de tre nye aspekter, der er blevet tilføjet, evalueres i den tilknyttede konsekvensanalyse¹¹. Resumé:

- den foreslåede forhøjelse af visumgebyret er forholdsmæssig, da den svarer til den prisudvikling, der er sket siden 2006 (da den nuværende størrelse blev fastsat) på grundlag af den generelle inflation i EU

⁹ SWD(2018) 77. Resumé: SWD(2018) 78.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeksen) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

¹¹ Punkt 7.1, 7.2 og 7.3.

- den foreslåede "standardkaskade" for visa til flere indrejser på EU-plan er forholdsmæssig, fordi den i vid udstrækning svarer til den nuværende praksis i en række medlemsstater og kan tilpasses de lokale forhold på en mere gunstig eller mere restriktiv måde, og
 - de foranstaltninger, der foreslås for at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse af irregulære migranter er forholdsmæssige, da gennemførelsen af den generelle ordning skal udmøntes i en målrettet, fleksibel og gradvis tilgang. De påvirker ikke ansøgerens mulighed for at få et visum som sådan, men indebærer visse lempelser, hvad angår proceduren for udstedelse af visum eller visumgebyret.
- **Valg af retsakt**

Ved dette forslag omarbejdes Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks). Derfor er en forordning den eneste mulige form for retsforordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Høringen af de berørte parter omhandles i konsekvensanalysen¹², der ledsager dette forslag.

- **Konsekvensanalyse**

Dette forslag støttes af en konsekvensanalyse, hvori der fokuseres på tre vigtige problemområder. En række andre elementer i tilknytning til enten lempelsen af visumprocedurerne eller præciseringen og ensretningen af de eksisterende bestemmelser er overtaget fra forslaget om omarbejdning fra 2014¹³. De fleste af dem vedrører snarere proceduremæssige spørgsmål, hvilket ikke levner meget plads til at overveje forskellige løsningsmodeller, og der er derfor ikke gået nærmere ind på dem i konsekvensanalysen.

På grundlag af de tilgængelige oplysninger og resultaterne af en høring af de berørte parter og en offentlig høring blev følgende løsningsmodeller vurderet:

Problemområde 1: Utilstrækkelige finansielle midler til støtte for visumbehandlingen

- Løsningsmodel 1A: status quo – uændret fælles visumgebyr på 60 EUR
- Løsningsmodel 1B: nationale visumgebyrer baseret på de administrative omkostninger
- Løsningsmodel 1C: forhøjelse af det fælles visumgebyr med forskellige delløsningsmodeller: 80 EUR, 100 EUR, 120 EUR eller en kombination af 80 EUR for visa i op til seks måneder og 120 EUR for visa til flere indrejser i et til fem år.

Den foretrukne løsning er en moderat forhøjelse af det fælles visumgebyr til 80 EUR. Det er ikke den mest effektive løsning, da et højere gebyr ville give flere indtægter. Det vil dog medføre en passende stigning i medlemsstaternes indtægter (+26 %) og derfor støtte anvendelsen af forskrifterne i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger og sikkerheden i Schengenområdet. Samtidig vil en moderat forhøjelse (20 EUR) ikke virke afskrækkende for langt de fleste visumansøgere, for hvem det ikke vil være den afgørende faktor sammenholdt med prisen på flybilletter til Europa og andre udgifter i forbindelse med

¹² SWD(2018) 77.

¹³ SWD(2014) 67 og SWD(2014) 68.

rejser. De negative virkninger for rejsemønstret og dermed turismen i EU og rejseindustrien vil være minimale. Internationalt set vil gebyret fortsat være relativt lavt og derfor konkurrencedygtigt.

Problemområde 2: Gentagne visumprocedurer for lovligt rejsende

- Løsningsmodel 2A: status quo – medlemsstaterne fastsætter deres egen tilgang til udstedelsen af visa til flere indrejser med lang gyldighed
- Løsningsmodel 2B: anbefalet bedste praksis
- Løsningsmodel 2C: fælles visa til flere indrejser (efter kaskadeprincippet) med forskellige delløsningsmodeller (almindelige visa til flere indrejser, almindelige og landespecifikke visa til flere indrejser, landespecifikke visa til flere indrejser)
- Løsningsmodel 2D: standardvisa til flere indrejser med en gyldighed på to eller fem år.

Den foretrukne løsningsmodel er en universalløsning efter kaskadeprincippet for visa til flere indrejser på EU-plan og mulighed for en landespecifik tilpasning. Selv om det ikke er den mest effektive løsning (sammenlignet med en løsning, hvor standardvisummet er et visum til flere indrejser med lang gyldighed), vil den i vidt omfang sikre, at målet om at øge antallet af visa til flere indrejser med lang gyldighed nås. Derudover kombinerer den en minimumsstandard, der finder anvendelse på alle tredjelande, med mulighed for mere gunstige løsninger for bestemte tredjelande afhængigt af de lokale forhold og migrationsrisikoen. Da antallet af visumprocedurer for hyppigt rejsende mindskes, vil det indebære besparelser for medlemsstaterne og ansøgerne. Samtidig vil det gøre det muligt for indehavere af visa til flere indrejser at indrejse spontant og således støtte turistindustriens konkurrencedygtighed i EU.

Problemområde 3: Et utilstrækkeligt antal irregulære migranter tilbagesendes til bestemte oprindelseslande

- Løsningsmodel 3A: status quo — Rådets "værktøjskassetilgang" (mekanisme, der koordineres af Rådet, og som indebærer anvendelse af foranstaltninger i forbindelse med visumproceduren på tredjelande, der ikke samarbejder om tilbagesendelse, inden for rammerne af den eksisterende retlige ramme)
- Løsningsmodel 3B: positive incitament i visumpolitikken
- Løsningsmodel 3C: negative incitament i visumpolitikken med forskellige delløsningsmodeller (maksimumstilgang, der sigter mod alle pas fra starten eller en målrettet tilgang i to faser: diplomatpas og tjenstepas og derefter almindelige pas).

Den foretrukne løsningsmodel er målrettede negative incitament. Negative foranstaltninger på visumområdet vil sandsynligvis være de mest effektive for at få tredjelandes regeringer til samarbejde med medlemsstaterne om tilbagesendelse af irregulære migranter, selv om det kan være nødvendigt at kombinere dem med foranstaltninger på andre politikområder, for at det kan lykkes. Samtidig er den fleksible tilgang, der først er rettet mod det pågældende lands embedsmænd eller den almindelige befolkning, den mest hensigtsmæssige og forholdsmæssige tilgang, som vil have færrest negative konsekvenser for rejseaktiviteterne, de økonomiske sektorer og EU's omdømme og ry.

I forslaget fastholdes den målrettede tilgang, men snarere end at fastsætte bestemmelser om tilgangen i to faser i retsaksen, giver forslaget mulighed for fleksibilitet, hvad angår anvendelsen af foranstaltningerne i praksis.

- **Grundlæggende rettigheder**

De foreslåede ændringer overholder de grundlæggende rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den foreslåede ændring har ingen konsekvenser for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Da der ikke er foretaget materielle ændringer af visumkodeksen, siden resultaterne af evalueringen i 2014 blev offentliggjort, er disse resultater stadig generelt gyldige i dag. Se også bilag 4, der er knyttet til konsekvensanalysen.

De foreslåede ændringer vedrører visumkodeksen, hvis gennemførelse evalueres via Schengenevalueringsmekanismen, jf. Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013¹⁴, uden at det berører Kommissionens rolle som traktaternes vogter (artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union).

- **Følgerne af de forskellige protokoller, der er knyttet som bilag til traktaterne, og af de associeringsaftaler, der er indgået med tredjelande**

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009¹⁵ fastsættes betingelserne og procedurerne for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.

Da retsgrundlaget for dette forslag findes i tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, finder systemet med "variabel geometri", der er foreskrevet i protokollerne om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling, og i Schengenprotokollen, anvendelse. Forslaget er et led i udviklingen af Schengenreglerne. Der skal således i lyset af de forskellige protokoller og Schengenassocieringsaftalerne tages hensyn til følgerne heraf for Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige, Island og Norge samt Schweiz og Liechtenstein. På samme måde skal der tages hensyn til følgerne for de forskellige tiltrædelsesakter. Nærmere detaljer om situationen i hver af disse stater beskrives i betragtning 18-26 i forslaget.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 – Genstand og anvendelsesområde

- Stk. 1 generel ændring: Igennem hele teksten er henvisningen til "transit" som rejseformål blevet slettet, fordi den kunstige sondring mellem transit og ophold (transit indebærer et ophold) er blevet opgivet (og de særlige transitvisum blev afskaffet i visumkodeksen, som blev vedtaget i 2009).

Artikel 2 – Definitioner

¹⁴ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

- Stk. 2, litra a): Se forklaringen under artikel 1, stk. 1.
- Stk. 7: En henvisning til det relevante retsgrundlag (afgørelse nr. 1105/2001/EU) er tilføjet.
- Stk. 11 udgår, fordi det er overflødigt, da begrebet "kommercielt foretagende, der fungerer som formidler" beskrives i artikel 45.
- Stk. 12: Der tilføjes en definition af "sømand" for at sikre, at hele besætningen på et skib omfattes af de forskellige proceduremæssige lempelser.

Artikel 3 – Tredjelandstatsborgere, der skal have et lufthavnstransitvisum

- Stk. 5, litra b) og c): Tilføjelse af en henvisning til det caribiske område af Kongeriget Nederlandene.

Artikel 4 – Myndigheder, der er kompetente til at deltage i procedurerne i forbindelse med ansøgninger

- Stk. 2: Tilføjelse af en henvisning til den nye artikel 36a, som gør det muligt at udstede visa ved de ydre grænser inden for rammerne af en særlig ordning.

Artikel 5 – Medlemsstat med kompetence til at behandle og træffe beslutning om en ansøgning

- Stk. 1, litra b), ændres for kun at bevare ét objektivi kriterium, dvs. opholdets varighed, til bestemmelse af, hvilken medlemsstat der har kompetence til at behandle en ansøgning, når den planlagte rejse omfatter mere end et bestemmelsessted. Hensigten er at skabe større klarhed for visumansøgerne og undgå uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne om, hvem der er kompetent.
- Desuden præciseres det, hvem der er kompetent i tilfælde, hvor en person skal foretage flere indbyrdes uafhængige rejser til forskellige medlemsstater inden for et kort tidsrum, hvor det ikke alene ville være umuligt at ansøge om visum til hver rejse på grund af tidspresset, men også udgøre en alt for stor byrde.

Artikel 8 – Repræsentationsaftaler

- Det nuværende stk. 2 slettes for at sikre, at den repræsenterende medlemsstat er fuldt ansvarlig for behandlingen af visumansøgninger på den repræsenterede medlemsstats vegne, hvilket vil strømline behandlingen af visumansøgninger på den medlemsstats vegne og er i overensstemmelse med princippet om gensidig tillid, som Schengenreglerne bygger på.
- Stk. 3 regulerer modtagelsen og fremsendelsen af dossierer og oplysninger mellem medlemsstater, når en medlemsstat repræsenterer en anden udelukkende i forbindelse med modtagelse af ansøgninger og tilvejebringelse af biometriske identifikatorer.
- Stk. 4 ændres for at tage højde for, at en repræsenteret medlemsstat ikke længere har mulighed for at kræve at blive involveret i sager, der behandles inden for rammerne af en repræsentationsaftale.
- Stk. 7 fastsætter en frist for, hvornår den repræsenterede medlemsstat skal underrette Kommissionen om indgåelse eller ophør af repræsentationsaftaler.

- Stk. 8 foreskriver, at den repræsenterende medlemsstat samtidig skal underrette andre medlemsstater og EU-delegationen i det pågældende land om indgåelse eller ophør af repræsentationsaftaler.
- Det tilføjes et stk. 10 for at forhindre langvarige afbrydelser af aktiviteterne og manuel udstedelse af visummærkater.

Artikel 9 – Praktiske retningslinjer for indgivelse af en ansøgning

- Stk. 1 forlænger fristen for indgivelse af en ansøgning til seks måneder for at give rejsende mulighed for at planlægge forud og undgå spidsbelastningsperioder. Sømænd kan som følge af deres særlige arbejdsforhold indgive deres ansøgning ni måneder før en forventet rejse. Der er fastsat en frist for, hvornår ansøgninger senest kan indgives, således at medlemsstaterne har mulighed for at foretage en ordentlig vurdering af dem og tilrettelægge arbejdet.
- Stk. 4 ændres for at afklare reglerne om, hvem der kan indgive ansøgning på vegne af ansøgeren, og der henvises til erhvervmæssige, kulturelle, sportslige eller uddannelsesmæssige foreninger eller institutioner i modsætning til kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere.
- Stk. 5 er blevet flyttet fra den tidligere artikel 40, stk. 4, og ændret for at understrege det grundlæggende princip om, at ansøgere kun skal møde personligt frem ét sted for at indgive en ansøgning.

Artikel 10 – Generelle regler for indgivelse af en ansøgning

- Stk. 1 er erstattet af en ny tekst for at tage højde for ophævelsen af det generelle princip om, at alle ansøgere skal indgive en ansøgning personligt, hver gang de ansøger om visum. Denne ændring berører ikke de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i medfør af direktiv 2004/38/EF, særlig artikel 5, stk. 2. Ansøgerne skal møde op personligt på konsulatet eller hos den eksterne tjenesteyder med henblik på afgivelse af fingeraftryk, som skal lagres i VIS.
- Stk. 2 udgår som følge af ændringen af stk. 1.

Artikel 11 – Ansøgningskema

- Stk. 1 ændres for at tilføje en henvisning til muligheden for at udfylde og underskrive ansøgningskemaet elektronisk.
- Der tilføjes et stk. 1a for at understrege, at indholdet af de elektroniske ansøgningskemaer skal svare til indholdet af det ensartede ansøgningskema i bilag I, og der kan ikke tilføjes yderligere indrejsjer.
- Stk. 3 er blevet forenklet for at sikre, at ansøgningskemaet altid forefindes på mindst det officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum, og på værtslandets officielle sprog.
- Stk. 4 udgår som følge af ændringen af stk. 3.

Artikel 14 – Dokumentation

- Stk. 4 ændres for at tydeliggøre og yderligere harmonisere indholdet af de nationale former for underhold og/eller invitation.

- Stk. 5 erstattes af hensyn til den øgede rolle, det lokale Schengensamarbejde skal spille (artikel 48, stk. 1).
- Stk. 5a indsættes for at tage højde for gennemførelsesbestemmelserne i artikel 52, stk. 2.

Artikel 15 – Rejsesygeforsikring

- I stk. 1 er henvisningen til "to" indrejser blevet slettet som følge af sletningen af samme henvisning i artikel 24, stk. 1.
- Stk. 2 er blevet ændret for at præcisere, at ansøgere, der ansøger om et visum til flere indrejser, kun skal fremlægge dokumentation for en rejsesygeforsikring for det første forventede besøg.

Artikel 16 – Visumgebyr

- Stk. 1: Visumgebyret forhøjes fra 60 EUR til 80 EUR for i højere grad at dække medlemsstaternes omkostninger. Det vil øge medlemsstaternes indtægter (+26 %), samtidig med at det ikke virker afskrækkende for langt de fleste visumansøgere sammenholdt med rejseomkostningerne og andre omkostninger. Der indføres en mekanisme for at vurdere behovet for at revidere gebyret hvert andet år under hensyntagen til kriterier såsom inflationsraten i EU. Det vil gøre det muligt regelmæssigt at genoverveje og ændre gebyret, når det er hensigtsmæssigt. Den foreslåede forhøjelse af gebyret vil bl.a. gøre det muligt for medlemsstaterne at opretholde et passende antal medarbejdere på konsulaterne til behandlingen af visumansøgninger inden for den frist, der er fastsat i artikel 23.
- Stk. 2: Visumgebyret for mindreårige (6-12 år) vil blive forhøjet fra 5 EUR til 40 EUR.
- Stk. 3 udgår, fordi henvisningen til "de administrative udgifter" er kunstig, da undersøgelser har vist, at det ikke er muligt at beregne de præcise administrative udgifter. Den upræcise henvisning til regelmæssige ændringer erstattes af en mere klar ordning for revision af visumgebyret i stk. 8a.
- Stk. 4, litra c): Teksten ændres for at sikre, at forskere, der deltager i seminarer og konferencer, også er omfattet af fritagelsen for visumgebyret, og der tilføjes en henvisning til det korrekte retsgrundlag.
- Stk. 5 udgår, da der for det meste træffes beslutning om den generelle frivillige fritagelse for visumgebyret på centralt plan, og det er derfor ikke muligt at foretage en lokal harmonisering.
- I det nye stk. 8a fastsættes bestemmelse om en ordning for revision af visumgebyret med regelmæssige (toårige) mellemrum, og der henvises til de kriterier, denne revision skal baseres på.

Artikel 17 – Servicegebyr

- I stk. 1 udgår henvisningen til "supplerende" gebyr for tjenester, da den er vildledende.

- Stk. 3 udgår, da erfaringerne har vist, at det ikke er muligt at foretage en sådan lokal harmonisering af servicegebyrerne i almindelige kontrakter, der indgås på centralt plan.
- Der tilføjes et nyt stk. 4a, der gør det muligt for de eksterne tjenesteydere at opkræve et højere servicegebyr, når de arbejder i tredjelande, hvis statsborgere er visumpligtige, og hvor ingen medlemsstater er til stede for at tage imod visumansøgninger. Et højere servicegebyr skal dække fremsendelsen af ansøgningsdossierne til og tilbagesendelsen af rejsedokumentet fra det sagsbehandlende konsulat i et andet land.
- Stk. 5 udgår, da medlemsstaterne ikke bør være forpligtet til fortsat at give mulighed for at indgive ansøgninger direkte på konsulatet på steder, hvor en ekstern tjenesteyder er blevet bemyndiget til at tage imod visumansøgninger. Dette forhindrer dem ikke i at tilbyde muligheden herfor.

Artikel 21 – Kontrol af indrejsebetingelserne og risikovurdering

- Stk. 3, litra e), ændres som følge af ændringen af artikel 15, stk. 2.
- Stk. 4 ændres for at tydeliggøre sondringen mellem tidligere ophold på grundlag af visa til kortvarigt ophold og andre typer visa eller opholdstilladelser.
- Stk. 8 ændres for at give medlemsstaterne mulighed for at anvende moderne kommunikationsmidler til at gennemføre en samtale med ansøgerne, uden at det kræves, at de møder personligt frem på konsulatet.

Artikel 22 – Forudgående høring

- Stk. 2 ændres, således at det kræves, at medlemsstaterne svarer på anmodninger om høringer hurtigst muligt og senest inden for syv kalenderdage.
- Stk. 3 kræver, at medlemsstaterne underretter om anmodninger om forudgående høring senest 15 kalenderdage, inden foranstaltningen indføres, for at ansøgerne kan informeres herom i god tid, og for at andre medlemsstater kan sørge for de tekniske forberedelser.
- Stk. 5 udgår, da bestemmelsen er blevet forældet.

Artikel 23 – Beslutning vedrørende ansøgningen

- Stk. 1 foreskriver, at fristen for at træffe beslutning højst må være 10 dage. Ifølge oplysninger i visuminformationssystemet tager det i gennemsnit 5 dage. Nogle medlemsstater anvender kortere frister for at afgøre om ansøgninger som et middel til at tiltrække rejsende, og for store forskelle i behandlingstiden kan føre til "visumshopping". Den foreslåede forhøjelse af visumgebyret vil gøre det muligt for medlemsstaterne at opretholde eller øge antallet af medarbejdere, der kan træffe beslutning, på konsulaterne for at sikre, at der tages stilling til ansøgningerne træffes inden for den maksimale frist.
- Stk. 2 ændres for at gøre det muligt at forlænge fristen til at træffe beslutning om ansøgninger til højst 45 dage, og det sidste punktum udgår som følge af ophævelsen af bestemmelsen om, at en repræsenteret medlemsstat kan kræve at blive hørt i sager, der behandles inden for rammerne af repræsentationen (artikel 8, stk. 4).

- Stk. 3 slettes, fordi en frist på 60 kalenderdage til at behandle en ansøgning om kortvarigt ophold er alt for lang.
- Der tilføjes et nyt litra ba) i stk. 4 for at tilføje en henvisning til lufthavnstransitvisa, som mangler i den nuværende visumkodeks.
- Stk. 4, litra d), udgår som følge af ophævelsen af bestemmelsen om, at en repræsenteret medlemsstat kan kræve at blive hørt. Derved ophæves kravet om, at visse sager skal overføres til behandling af den repræsenterede medlemsstat i stedet for den repræsenterende medlemsstat.

Artikel 24 – Udstedelse af et ensartet visum

- I stk. 1, andet afsnit, første punktum, er henvisningen til "to indrejser" slettet, fordi den er overflødig – det dækkes af ordet "flere" og kan begrænse udstedelsen af visa til flere indrejser.
- Tredje afsnit udgår som følge af sletningen af henvisningen til "transit" i artikel 1, stk. 1.
- Formuleringen i stk. 1, fjerde afsnit, tydeliggøres ved på engelsk af fjerne "additional" – vedrører ikke den danske udgave – da det kan føre til misforståelser med hensyn til beregningen af rejsesygeforsikringens gyldighedsperiode.
- I det omformulerede stk. 2 fastsættes almindelige regler for den gradvise udstedelse af visa til flere indrejser med lang gyldighed, dvs. efter et "kaskadesystem". Sådanne harmoniserede regler vil forhindre "visumshopping" og svigagtig adfærd, når ansøgere forsøger at skjule, hvilken medlemsstat der reelt er destinationslandet, og ansøger på det konsulat, man tror udsteder visa med længst gyldighed.
- Der tilføjes et nyt stk. 2a for at give mulighed for at afvige fra stk. 2, hvis der er rimelig tvivl om, hvorvidt ansøgeren vil kunne opfylde indrejsebetingelserne i hele visummets gyldighedsperiode.
- Der tilføjes et nyt stk. 2b for at muliggøre en lokal tilpasning af anvendelsen af "kaskadesystemet" og tage hensyn til lokale forhold og de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici.
- Der tilføjes et nyt stk. 2c for at omfatte andre tilfælde af visumansøgere, der er berettiget til at få et visum til flere indrejser med lang gyldighed.
- Et nyt stk. 2d henviser til procedurene for vedtagelse af sådanne lokale tilpasninger af anvendelsen af "kaskadesystemet". Der henvises til behovet for i vurderingen af de lokale forhold at tage hensyn til den migrations- og sikkerhedsrelaterede risiko og tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse af irregulære migranter.

Artikel 25a – Samarbejde om tilbagetagelse

- Stk. 1: De generelle bestemmelser om begrænset dokumentation, visumgebyret som fastsat i artikel 16, stk. 1, fritagelse for visumgebyret for indehavere af diplomatpas, en behandlingstid på 10 dage og udstedelse af visa til flere indrejser gælder ikke for statsborgere i tredjelande, som ikke samarbejder om tilbagetagelse på grundlag af objektive og relevante kriterier. Den præcise gennemførelse af de restriktive foranstaltninger vil blive fastlagt i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 5.

- Stk. 2: Kommissionen skal regelmæssigt vurdere tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse, idet den tager hensyn til en række indikatorer.
- Stk. 3: Medlemsstaterne kan underrette Kommissionen, hvis de står over for betydelige og vedvarende praktiske problemer vedrørende tilbagetagelse på grundlag af de samme indikatorer som dem, der er fastsat i stk. 2.
- Stk. 4: Kommissionen skal vurdere medlemsstaternes underretninger inden for en måned.
- Stk. 5: Kommissionen kan på grundlag af sin analyse af medlemsstaternes underretninger, og når den finder det påkrævet at gribe ind, vedtage en gennemførelsesretsakt om midlertidig suspension/anvendelse af de relevante bestemmelser (jf. stk. 1) på alle statsborgere eller kategorier af statsborgere i det pågældende tredjeland.
- Stk. 6: Kommissionen vurderer kontinuerligt tredjelandets effektive samarbejde om tilbagetagelse for at tilpasse eller ophæve anvendelsen af restriktive foranstaltninger.
- Stk. 7: Senest seks måneder efter gennemførelsesretsaktens ikrafttrædelse aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er sket i samarbejdet om tilbagetagelse.

Artikel 27 – Udfyldning af visummærkat

- Stk. 1 erstattes. Bilag VII om udfyldning af visummærkat udgår. Kommissionen får beføjelse til at vedtage nærmere bestemmelser om udfyldningen af visummærkat ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.
- Stk. 2 ændres for at styrke bestemmelserne om de nationale bemærkninger på visummærkat.
- Stk. 4 ændres for at sikre, at kun visa til én indrejse kan udstedes manuelt.

Artikel 29 – Påføring af en visummærkat

- Stk. 1 ændres for at tage højde for sletningen af bilag VIII.
- Der indsættes et stk. 1a for at give Kommissionen beføjelse til ved hjælp af en gennemførelsesretsakt at vedtage de operationelle instrukser om, hvordan visummærkat skal påføres.

Artikel 31 – Information af andre medlemsstaters centrale myndigheder

- Stk. 2 ændres for at sikre rettidig information af andre medlemsstater, jf. ændringerne af artikel 22 (forudgående høring).

Artikel 32 – Afslag på visum

- Der tilføjes et nyt nr. iia) i stk. 1, litra a), for at afhjælpe en tidligere udeladelse i forbindelse med lufthavnstransit.
- Stk. 3 erstattes for at henvise til medlemsstaternes forpligtelse til at give detaljerede oplysninger om retsmidlerne til prøvelse af afgørelser om visumafslag og under sådanne procedurer at sikre, at et retsmiddel kan iværksættes for en domstol (jf. EU-Domstolens dom i sag C-403/16).

- Stk. 4 udgår som følge af ophævelsen af bestemmelsen om kravet om, at visse sager skal overføres til behandling af den repræsenterede medlemsstat i stedet for den repræsenterende medlemsstat.

Artikel 36 – Visa udstedt til sømænd ved de ydre grænser

- Stk. 2 udgår.
- Der indsættes et stk. 3 for at give Kommissionen beføjelse til at vedtage de operationelle instrukser om udstedelse ved grænsen af visa til sømænd.

Artikel 36a – Visa, der ansøges om ved de ydre grænser inden for rammerne af en særlig ordning

- For at fremme korttidsturismen (højst syv dage) er der indført en ny bestemmelse om fravigelse af de almindelige regler for udstedelse af visa ved de ydre grænser. Medlemsstaterne vil således kunne udstede visa ved de ydre grænser inden for rammerne af en særlig ordning og efter at have underrettet om og offentliggjort ordningens organisatoriske regler. I en række detaljerede bestemmelser fastsættes der beskyttelsesforanstaltninger for at mindske den irregulære migration og de sikkerhedsrelaterede risici, navnlig ved at begrænse varigheden af sådanne ordninger til fire måneder og begrænse deres anvendelsesområde til statsborgere i et land, der støder op til et grænseovergangssted på land, eller et land, der har en direkte færgeforbindelse til et grænseovergangssted til søs. Særligt uddannede medarbejdere skal i passende strukturer foretage en fuldstændig efterprøvelse af, at alle indrejsebetingelser overholdes. Det visum, der senere udstedes, skal i den udstedende medlemsstat udelukkende være gyldigt til én indrejse og et ophold på højst syv dage. Ordningerne kan kun finde anvendelse på statsborgere i tredjelande, som har indgået en tilbagetagelsesaftale, og for hvilke ordningen i artikel 25a ikke er blevet aktiveret.

Artikel 37 – Visumafdelingens interne organisation

- Stk. 3 ændres for at muliggøre elektronisk udfyldelse af ansøgninger og mindske det tidsrum, hvori ansøgningen arkiveres.

Artikel 38 – Ressourcer til behandling af visumansøgninger og kontrol med konsulater

- Der tilføjes et nyt stk. 1a for at sikre, at forskrifterne i forbindelse med visumbehandlingsproceduren i højere grad følges, og at der føres passende tilsyn hermed.

Artikel 40 – Konsulær organisation og konsulært samarbejde

- Der er tilføjet mere fleksible regler, som gør det muligt for medlemsstaterne at optimere deres brug af ressourcerne, øge den konsulære dækning og udvikle samarbejdet.
- Stk. 1, andet punktum, er blevet forældet, da indgivelsen af ansøgninger på konsulater ikke længere er det grundlæggende princip, og udgår derfor.

- Stk. 2, litra b), omformuleres som følge af ophævelsen af den tidligere artikel 41 og ophævelsen af bestemmelsen om samarbejde med en ekstern tjenesteyder som "en sidste udvej".

Artikel 41 – Samarbejde mellem medlemsstaterne

- Denne artikel udgår, fordi de løsninger, der fastsættes, har vist sig ikke at kunne gennemføres. Den ændrede artikel 40 gør det muligt for medlemsstaterne at udvikle samarbejdet på en mere fleksibel måde.

Artikel 43 – Samarbejde med eksterne tjenesteydere

- Stk. 3 udgår, fordi medlemsstaterne generelt udformer overordnede kontrakter med eksterne tjenesteydere på centralt plan.
- Der tilføjes i stk. 6, litra a), en henvisning til de obligatoriske oplysninger, der skal gives til ansøgerne.
- Stk. 6, litra e), ændres som følge af ændringen af artikel 10 og 40.
- Stk. 7 ændres for at udvide rækken af enheder, der kan deltage i udbud.
- Stk. 9 ændres for at tage hensyn til ny lovgivning om databeskyttelse og sikre, at de eksterne tjenesteyderes overholdelse af databeskyttelsesreglerne overvåges af medlemsstaternes databeskyttelsesmyndigheder.
- Stk. 11 ændres for at understrege, at medlemsstaterne skal kontrollere, at de eksterne tjenesteydere giver ansøgerne alle de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 47, stk. 1, og for at styrke medlemsstaternes forpligtelse til at føre tilsyn med de eksterne tjenesteydere.
- Der tilføjes et nyt stk. 11a for at kræve, at medlemsstaterne hvert år aflægger rapport til Kommissionen om deres samarbejde og tilsyn med de eksterne tjenesteydere.

Artikel 44 – Kryptering og sikker overførsel af oplysninger

- Stk. 1, 2 og 3 ændres for at tage hensyn til, at henvisningen i artikel 8 til den repræsenterede medlemsstats deltagelse slettes.

Artikel 45 – Medlemsstaternes samarbejde med kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere

- Stk. 1 ændres som følge af ophævelsen af den tidligere artikel 2, stk. 11, dvs. definitionen af kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere.
- Stk. 3 ændres, fordi den overlapper den almindelige regel i artikel 21, stk. 3, litra e), om kontrol af, at ansøgerne er i besiddelse af en passende rejsesygeforsikring.

Artikel 47

- Stk. 1, litra c), ændres for at tage højde for ophævelsen af den tidligere artikel 41.

Artikel 48 – Lokalt Schengensamarbejde

- Stk. 1 omformuleres for at tydeliggøre, at det er obligatorisk at deltage i det lokale Schengensamarbejde.

- Der tilføjes et nyt stk. 1a, første punktum, og litra a) og b), for at fastsætte bestemmelser om, at der inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde udarbejdes lister om dokumentation og den lokale udstedelse af visa til flere indrejser efter kaskadeprincippet.
- Stk. 2 udgår, og indholdet heraf indsættes i stk. 1a.
- Stk. 3, litra a), ændres for at tilvejebringe kvartalsvise (snarere end månedlige) statistikker over visa på lokalt plan.
- Stk. 3, litra b), ændres for at understrege, hvilke aspekter der bør drøftes (og vurderes) inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde.
- Der indsættes et nyt stk. 6a for at fastslå, at Kommissionen på grundlag af årsrapporter udarbejdet i det lokale Schengensamarbejdes forskellige kontekster udarbejder en årsrapport, som forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.
- Artikel 50 udgår som følge af, at bilag VII, VIII og IX udgår. De resterende bilag vil blive ændret inden for rammerne af en fuldstændig lovgivningsprocedure.

Artikel 50a og 50b – Udøvelse af delegerede beføjelser og hasteprocedure

- Disse artikler tilføjes for at tage højde for bestemmelserne i artikel 290 i TEUF.

Artikel 51 – Instrukser vedrørende den praktiske anvendelse af visumkodeksen

- Artiklen ændres for at tage højde for bestemmelserne i artikel 52, stk. 2.

Artikel 52 – Udvalgsprocedure

- Denne artikel ændres for at tage højde for bestemmelserne vedrørende udøvelse af Kommissionens gennemførelsesbeføjelser, jf. forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 2 - Kontrol og evaluering

Der er tale om standardbestemmelser vedrørende kontrol og evaluering af retsfor skrifter.

Artikel 3 – Ikrafttrædelse

- Stk. 1, 2 og 4: Der er tale om standardbestemmelser om forordningens ikrafttrædelse og umiddelbare anvendelse. Anvendelsen af forordningen udskydes til [seks måneder] efter dens ikrafttrædelse.

Bilag

- Bilag I (ansøgningsskema) erstattes for at forenkle og tydeliggøre indholdet.
- Bilag V (opholdstilladelser udstedt af visse tredjelande, og hvis indehavere er fritaget for kravet om lufthavnstransitvisum) erstattes af ajourførte oplysninger.
- Bilag VI (standardformular til begrundelse af afslag, annullering eller inddragelse af et visum) for at give mere detaljerede oplysninger om begrundelsen for afslaget og procedurerne for efterprøvelse af negative afgørelser.
- Bilag VII, VIII og IX udgår.

Bilag X (liste over de minimumskrav, der skal medtages i de retsfor skrifter vedrørende samarbejdet med en ekstern tjenesteyder) erstattes for at tilføje nærmere oplysninger om visse aspekter, der skal være omfattet af retsfor skriften.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁶,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Unions fælles politik for visa til kortvarigt ophold har været en integrerende del af oprettelsen af et område uden indre grænser. Visumpolitikken bør fortsat være et vigtigt middel til at fremme turisme og erhvervsliv, samtidig med at den skal være med til at bekæmpe sikkerhedsrisici og risikoen for irregulær migration til Unionen.
- (2) Unionen bør anvende visumpolitikken i forbindelse med sit samarbejde med tredjelande og til at finde en bedre balance mellem hensynet til migrations- og sikkerhedsspørgsmål, økonomien og de eksterne forbindelser generelt.
- (3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009¹⁷ fastsættes betingelserne og procedurerne for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.
- (4) Fremgangsmåde ved ansøgning om visa bør være så let som mulig for ansøgerne. Det bør være klart, hvilken medlemsstat der har kompetence til at behandle en visumansøgning, navnlig når det påtænkte besøg omfatter flere medlemsstater. Når det er muligt, bør medlemsstaterne give mulighed for at udfylde og fremsende visumansøgninger elektronisk. Der bør fastsættes frister for de forskellige faser i proceduren, navnlig for at give rejsende mulighed for at planlægge frem i tiden og undgå spidsbelastningsperioder på konsulaterne.
- (5) Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til fortsat at give mulighed for at indgive ansøgninger direkte på konsulatet de steder, hvor en ekstern tjenesteyder er blevet bemyndiget til at tage imod visumansøgninger på deres vegne, uden at dette berører de

¹⁶ EUT C , , s. .

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 801/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i medfør af direktiv 2004/38/EF¹⁸, særlig artikel 5, stk. 2.

- (6) Visumgebyret bør sikre, at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til at dække udgifterne til behandlingen af visumansøgninger, herunder passende strukturer og tilstrækkeligt personale til at sikre kvaliteten og det forskriftsmæssige forløb i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger. Visumgebyrets størrelse bør revideres hvert andet år på grundlag af objektive kriterier.
- (7) For at sikre, at tredjelandsstatsborgere, der er visumpligtige, kan indgive en visumansøgning i deres bopælsland, også selv om ingen medlemsstater er til stede dér med henblik på at tage imod ansøgninger, bør eksterne tjenesteydere kunne yde den nødvendige service for et gebyr, der ikke overstiger det generelle maksimumsbeløb.
- (8) Repræsentationsaftalerne bør ensrettes, og hindringer for indgåelse af sådanne aftaler mellem medlemsstater bør undgås. Den repræsenterende medlemsstat bør være ansvarlig for at gennemføre hele behandlingen af visumansøgninger uden indblanding fra den repræsenterede medlemsstat.
- (9) For at lette den administrative byrde for medlemsstaternes konsulater og fremme en problemfri rejse for dem, der rejser meget eller regelmæssigt, bør der udstedes visa til flere indrejser med lang gyldighed efter objektivt fastsatte fælles kriterier, og disse visa bør ikke være begrænset til særlige rejseformål eller til særlige kategorier af ansøgere.
- (10) I lyset af forskellene i de lokale forhold, navnlig med hensyn til de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici, samt de forbindelser, Unionen har med specifikke lande, bør medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer på de enkelte lokaliteter vurdere, om der er behov for at tilpasse de generelle bestemmelser for at muliggøre en mere gunstig eller en mere restriktiv anvendelse heraf. I forbindelse med mere gunstige tilgange til udstedelse af visa til flere indrejser med lang gyldighed bør der navnlig tages hensyn til handelsaftaler, som omfatter mobilitet for forretningsfolk og tredjelandets samarbejde om tilbagetagelse af irregulære migranter.
- (11) Hvis visse tredjelande ikke samarbejder om at tilbagetage deres statsborgere, som er blevet afsløret i at befinde sig i en irregulær situation, og disse lande ikke samarbejder effektivt i forbindelse med tilbagesendelsesprocessen, bør der på grundlag af en gennemsigtig mekanisme baseret på objektive kriterier finde en mere restriktiv og midlertidig anvendelse sted af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 for at øge et givet tredjelandets samarbejde om tilbagetagelse af irregulære migranter.
- (12) Ansøgere, som har fået afslag på visum, bør have adgang til at påklage beslutningen og på et vist tidspunkt under proceduren sikres et retsmiddel, der kan iværksættes for en domstol. Meddelelsen om afslaget bør indeholde mere detaljerede oplysninger om begrundelsen for afslaget og procedurerne for prøvelse.
- (13) Udstedelse af visa ved de ydre grænser bør fortsat være en undtagelse. For at fremme korttidsturismen bør medlemsstaterne dog kunne udstede visa ved den ydre grænse på grundlag af midlertidige ordninger, for hvilke de organisatoriske foranstaltninger skal meddeles og offentliggøres. Sådanne ordninger bør begrænses i omfang og overholde de almindelige regler for behandling af visumansøgninger. Gyldigheden af de udstedte visa bør begrænses til den udstedende medlemsstats område.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 229 af 30.4.2004, s. 35).

- (14) Det lokale Schengensamarbejde er af afgørende betydning for en harmoniseret anvendelse af den fælles visumpolitik og en passende vurdering af de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici. Samarbejdet og udvekslingerne mellem medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer på de enkelte lokaliteter bør koordineres af EU-delegationerne. De bør vurdere den operationelle anvendelse af specifikke bestemmelser i lyset af de lokale forhold og risikoen for migration.
- (15) Medlemsstaterne bør nøje og regelmæssigt føre tilsyn med den måde, hvorpå den eksterne tjenesteyder arbejder, for at sikre overholdelsen af de retsfor skrifter, der regulerer de ansvarsområder, der er overdraget til den eksterne tjenesteyder. Medlemsstaterne bør rapportere til Kommissionen hvert år om samarbejdet og tilsynet med de eksterne tjenesteydere. Medlemsstaterne bør sikre, at det udstationerede personale fører tilsyn med hele proceduren for behandling af visumansøgninger og samarbejdet med de eksterne tjenesteydere.
- (16) Der bør indføres fleksible regler for at give medlemsstaterne mulighed for at dele ressourcer og øge den konsulære dækning. Samarbejdet mellem medlemsstater ("Schengenvisumcentre") kan antage en hvilken som helst form tilpasset de lokale forhold for at øge den konsulære dækning, nedbringe medlemsstaternes omkostninger, øge Den Europæiske Unions synlighed og yde bedre service til visumansøgere.
- (17) Elektroniske visumansøgningssystemer, der er udviklet af medlemsstaterne, er med til at lette ansøgningsprocedurerne for ansøgere og konsulater. Der bør udvikles en fælles løsning, der muliggør fuld digitalisering, ved fuldt ud at udnytte den seneste udvikling på det retlige og teknologiske område.
- (18) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter vedtagelsen af denne forordning til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i nævnte protokol.
- (19) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹⁹. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (20) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF²⁰. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland
- (21) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om sidstnævntes

¹⁹ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

²⁰ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²¹, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF²².

- (22) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²³, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF²⁴.
- (23) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU²⁵ om indgåelse af nævnte protokol.
- (24) For så vidt angår Cypern er denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 12, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (25) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien er denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 12, i tiltrædelsesakten af 2005.
- (26) For så vidt angår Kroatien er denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (27) Forordning (EF) nr. 810/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 810/2009 foretages følgende ændringer:

²¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

²² Rådets afgørelse af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

²³ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

²⁴ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

²⁵ Rådets afgørelse af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- 1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

"1. Ved denne forordning fastsættes betingelser og procedurer for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage"
- 2) Artikel 2 ændres således:
 - a) Stk. 2, litra a), affattes således:

"a) et forventet ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage"
 - b) Stk. 7 affattes således:

"7. "anerkendt rejsedokument": et rejsedokument, der er anerkendt af en eller flere medlemsstater med henblik på passage af de ydre grænser og påføring af visa, jf. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1105/2011/EU²⁶."
 - c) Stk. 11 udgår
 - d) Følgende nye stykke tilføjes:

"12. "sømand": enhver, der er beskæftiget, ansat eller arbejder i en hvilken som helst egenskab om bord på et søgående skib eller et skib, der sejler på internationale indre vandveje."
- 3) Artikel 3, stk. 5, litra b) og c), affattes således:

"b) tredjelandstatsborgere, der har en gyldig opholdstilladelse, som er udstedt af en medlemsstat, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, eller af en medlemsstat, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud, eller tredjelandstatsborgere, der har de gyldige opholdstilladelser, som er anført på listen i bilag V, og som er udstedt af Andorra, Canada, Japan, San Marino eller USA, som garanterer betingelsesløs tilbagetagelse af ihændehaveren, eller indehavere af en opholdstilladelse i det caribiske område af Kongeriget Nederlandene (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius og Saba)

c) tredjelandstatsborgere, der har et visum, som er gyldigt i en medlemsstat, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, eller i en medlemsstat, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud, eller i et land, der er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Canada, Japan eller USA, eller indehavere af et gyldigt visum til det caribiske område af Kongeriget Nederlandene (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius og Saba), når vedkommende rejser til det udstedende land eller til ethvert andet tredjeland, eller når vedkommende efter anvendelse af visummet vender tilbage fra det udstedende land"
- 4) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

"2. Uanset stk. 1 kan de myndigheder, der er ansvarlige for personkontrol i henhold til artikel 35, 36 og 36a, behandle og træffe beslutning om ansøgninger ved medlemsstaternes ydre grænser."
- 5) Artikel 5, stk. 1, litra b), affattes således:

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1105/2011/EU af 25. oktober 2011 om listen over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum, og om oprettelse af en mekanisme til at opstille denne liste (EUT L 287 af 4.11.2011, s. 9).

"b) hvis rejsen omfatter mere end et bestemmelsessted, eller hvis der foretages flere individuelle rejser inden for en periode på to måneder, den medlemsstat, hvis område udgør rejsens (rejsernes) væsentligste bestemmelsessted for så vidt angår varigheden af opholdet beregnet i dage, eller"

6) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 2 udgår

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. Når repræsentationen er begrænset til modtagelse af ansøgninger, sker modtagelsen og fremsendelsen af oplysninger til den repræsenterede medlemsstat under overholdelse af de relevante databeskyttelses- og sikkerhedsregler.

4. Der etableres en bilateral ordning mellem den repræsenterende og den repræsenterede medlemsstat. Denne ordning:

a) skal fastsætte varigheden af repræsentationen, hvis den er midlertidig, og procedurerne for at bringe den til ophør

b) kan, navnlig hvis den repræsenterede medlemsstat har et konsulat i det pågældende tredjeland, fastsætte, at den repræsenterede medlemsstat stiller lokaler og personale til rådighed og betaler visse beløb."

c) Stk. 7 og 8 affattes således:

"7. Den repræsenterede medlemsstat informerer Kommissionen om repræsentationsordningerne eller ophør af sådanne ordninger mindst en måned, inden de træder i kraft eller bringes til ophør undtagen i tilfælde af force majeure.

8. Samtidig med den i stk. 7 nævnte informering underretter den repræsenterende medlemsstats konsulat både de andre medlemsstats konsulater og Den Europæiske Unions delegation i den pågældende jurisdiktion om repræsentationsordninger eller ophør af sådanne."

d) Følgende nye stykke tilføjes:

"10. I tilfælde af længerevarende teknisk force majeure tilstræber medlemsstaterne at blive midlertidigt repræsenteret af en anden medlemsstat på den givne lokalitet for så vidt angår alle eller visse kategorier af visumansøgere."

7) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"Ansøgninger kan indgives højst seks måneder og for så vidt angår sømænd under udførelsen af deres opgaver højst ni måneder inden starten på det forventede ophold og som hovedregel senest 15 kalenderdag før dette tidspunkt."

a) Stk. 4 affattes således:

b) "4. Uden at det berører artikel 13, kan ansøgninger indgives:

a) af ansøgeren

b) af et akkrediteret kommercielt foretagende, der fungerer som formidler, jf. artikel 45

c) af en erhvervsmæssig, kulturel, sportslig eller uddannelsesmæssig forening eller institution på medlemmernes vegne."

- d) Følgende nye stykke tilføjes:
"5. Det må ikke kræves, at ansøgeren skal møde personligt frem på mere end ét sted for at indgive en ansøgning."
- 8) Artikel 10 ændres således:
- a) Stk. 1 affattes således:
"Ansøgere skal møde personligt op, når de indgiver en ansøgning, med henblik på afgivelse af fingeraftryk, jf. artikel 13, stk. 2 og 3, og artikel 7, litra b)."
- b) Stk. 2 udgår
- 9) Artikel 11 ændres således:
- a) Stk. 1, første punktum, affattes således:
"1. Hver enkelt ansøger forelægger et manuelt eller elektronisk udfyldt og manuelt eller elektronisk underskrevet ansøgningsskema, jf. bilag I."
- b) Følgende nye stk. 1a indsættes:
"1a. Indholdet af den elektroniske version af ansøgningsskemaet skal i givet fald være som fastsat i bilag I."
- c) Stk. 3 affattes således:
- d) "3. Ansøgningsskemaet skal mindst forefindes på følgende sprog:
a) det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum og
b) værtslandets officielle sprog.
Ud over de sprog, der er omhandlet i litra a), kan ansøgningsskemaet foreligge på et hvilket som helst andet af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog."
- e) Stk. 4 udgår
- 10) Artikel 14 ændres således:
- a) Stk. 4 og 5 affattes således:
"4. Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgeren fremlægger dokumentation for underhold og/eller privat logi ved at udfylde en erklæring udarbejdet af hver medlemsstat. Erklæringen skal navnlig indeholde oplysninger om følgende:
a) om den er bevis for underhold og/eller privat indkvartering
b) om sponsoren/den inviterende person er en privatperson, en virksomhed eller en organisation
c) navn og adresse på sponsoren/den inviterende person samt kontaktoplysninger
d) ansøgerens/ansøgenes navn(e)
e) adresse på indkvarteringen
f) varigheden og formålet med opholdet
g) eventuelt slægtskabsforhold til sponsoren/den inviterende person
h) de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 37, stk. 1, i forordning (EF) nr. 767/2008."

Erklæringen skal udformes på mindst et andet af Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog foruden på medlemsstatens officielle sprog. Kommissionen modtager et standardeksemplar af erklæringen.

5. Medlemsstaterne vurderer inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde, jf. artikel 48, hvorvidt de i stk. 1 fastsatte betingelser om at tage hensyn til de lokale forhold og de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici er opfyldt."

b) Følgende nye stk. 5a indsættes:

"5a. Når det er nødvendigt for at tage hensyn til de lokale forhold, jf. artikel 48, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter en harmoniseret liste over den dokumentation, der skal anvendes i hver enkelt jurisdiktion. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 52, stk. 2."

11) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Personer, der ansøger om et ensartet visum til én indrejse, skal bevise, at de har en passende og gyldig rejsesygeforsikring, der dækker eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af lægelige årsager eller dødsfald, uopsættelig lægebehandling og akut hospitalsbehandling under deres forventede ophold på medlemsstaternes område."

b) I stk. 2 affattes første afsnit således:

"2. Personer, der ansøger om et ensartet visum til flere indrejser, skal bevise, at de er i besiddelse af passende og gyldig rejsesygeforsikring, der dækker tidsrummet for deres første forventede ophold."

12) Artikel 16 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Ansøgere betaler et visumgebyr på 80 EUR.

2. Børn i aldersgruppen seks til og med elleve år betaler et visumgebyr på 40 EUR."

b) Følgende nye stk. 2a indsættes:

"2a. Et visumgebyr på 160 EUR finder anvendelse, når Kommissionen træffer afgørelse herom, jf. artikel 25a, stk. 5."

c) Stk. 3 udgår.

d) Stk. 4, litra c, affattes således:

"c) forskere fra tredjelande, jf. Rådets direktiv 2005/71/EF²⁷, der rejser med det formål at udføre videnskabelig forskning eller deltage i et videnskabeligt seminar eller en videnskabelig konference"

e) Stk. 5, andet afsnit, udgår

f) Følgende nye stykke indsættes:

"8a. Kommissionen vurderer behovet for at ændre størrelsen af de visumgebyrer, der er fastsat i artikel 16, stk. 1, 2 og 2a, hvert andet år under hensyntagen til objektive kriterier såsom den generelle inflationsrate i Unionen som offentliggjort af Eurostat

²⁷ Rådets direktiv 2005/71/EF af 12. oktober 2005 om en særlig indrejseprocedure for tredjelandstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning (EUT L 289 af 3.11.2005, s. 15).

og det vægtede gennemsnit af medlemsstaternes offentligt ansattes lønninger, og når det er relevant, ændrer den visumgebyrernes størrelse ved hjælp af delegerede retsakter."

13) Artikel 17 ændres således:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

"En ekstern tjenesteyder kan opkræve et servicegebyr, jf. artikel 43."

b) Stk. 3 udgår

c) Følgende nye stk. 4a indsættes:

"4a. Uanset stk. 4 må servicegebyret ikke overstige størrelsen af visumgebyret i tredjelande, hvis statsborgere er visumpligtige, hvis ingen medlemsstat har et konsulat der med henblik på modtagelsen af visumansøgninger."

d) Stk. 5 udgår

14) Artikel 21 ændres således:

a) Stk. 3, litra e), affattes således:

"e) at ansøgeren har en passende og gyldig rejsesygeforsikring, som i givet fald dækker perioden for det forventede ophold, eller hvis der ansøges om et ensartet visum til flere indrejser, perioden for det første forventede ophold."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Konsulatet kontrollerer i givet fald længden af såvel tidligere som forventede ophold for at sikre sig, at ansøgeren ikke har overskredet den maksimale længde af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, uanset om der eventuelt er givet tilladelse til ophold i form af et nationalt visum til længerevarende ophold eller en opholdstilladelse."

c) Stk. 8 affattes således:

"8. Under behandlingen af en ansøgning kan konsulatet, hvis det er berettiget, gennemføre en samtale med ansøgeren og kræve yderligere dokumentation."

15) Artikel 22 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. De hørte centrale myndigheder afgiver et endeligt svar snarest muligt, men senest syv kalenderdage efter høringen. Svares der ikke inden udløbet af denne frist, betyder det, at de ikke har nogen grund til at modsætte sig udstedelsen af visummet.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorvidt der er blevet fremsat krav om forudgående høring, eller hvorvidt et sådant krav er opgivet, som hovedregel senest 15 kalenderdage, inden det finder anvendelse. Denne information gives også inden for det lokale Schengensamarbejde i den pågældende jurisdiktion."

b) Stk. 5 udgår

16) Artikel 23 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Der træffes beslutning om en ansøgning, der kan antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 19, inden 10 kalenderdage fra datoen for indgivelsen heraf.

Denne frist kan i individuelle tilfælde forlænges til højst 45 kalenderdage, navnlig når det er nødvendigt at gennemgå ansøgningen nærmere."

b) Stk. 3 udgår

c) Stk. 4 ændres således:

– i) Følgende indsættes som litra ba):

"ba) udstede et lufthavnstransitvisum i henhold til artikel 26"

– ii) Litra d) udgår

17) Artikel 24 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

– i) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Et visum kan udstedes for en eller flere indrejser."

– ii) Tredje afsnit udgår.

– iii) Fjerde afsnit affattes således:

"Den periode, hvori et visum til én indrejse gælder, skal omfatte en supplerende frist på 15 kalenderdage, jf. dog artikel 12, litra a)."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Visa til flere indrejser med lang gyldighed skal udstedes med følgende gyldighedsperioder, medmindre visummet er gyldigt i længere tid end rejsedokumentet:

a) en gyldighedsperiode på et år, forudsat at ansøgeren har fået udstedt og lovligt anvendt tre visa inden for de foregående to år

b) en gyldighedsperiode på to år, forudsat at ansøgeren har fået udstedt og lovligt anvendt et tidligere visum til flere indrejser med en gyldighed på et år

c) en gyldighedsperiode på fem år, forudsat at ansøgeren har fået udstedt og lovligt anvendt et tidligere visum til flere indrejser med en gyldighed på to år."

c) Følgende nye stykker indsættes:

"2a. Uanset stk. 2 kan visummets gyldighedsperiode afkortes i konkrete tilfælde, hvor der er rimelig tvivl om, hvorvidt indrejsebetingelserne vil være opfyldt i hele perioden.

2b. Uanset stk. 2 vurderer medlemsstaternes konsulater inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde som omhandlet i artikel 48, om der er behov for at tilpasse de i stk. 2 fastsatte regler for udstedelse af visa til flere indrejser for at tage hensyn til lokale forhold og den migrations- og sikkerhedsrelaterede risiko med henblik på at vedtage mere gunstige eller mere restriktive regler i henhold til stk. 2d.

2c. Uanset stk. 2 kan der udstedes visa til flere indrejser i op til fem år til ansøgere, der dokumenterer behovet herfor eller begrundet deres hensigt om at rejse jævnlige og/eller lovligt, forudsat at de dokumenterer deres integritet og pålidelighed, navnlig forskriftsmæssig anvendelse af tidligere visa, deres økonomiske situation i oprindelseslandet og deres reelle hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, de har ansøgt om.

2d. Når det er nødvendigt på grundlag af den i stk. 2b omhandlede vurdering, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter de regler vedrørende betingelserne for udstedelse af visa til flere indrejser, der er fastsat i stk. 2, som skal finde anvendelse i hver jurisdiktion for at tage hensyn til lokale forhold, de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici og det pågældende tredjeland's samarbejde om tilbagetagelse af irregulære migranter i lyset de indikatorer, der er omhandlet i artikel 25a, stk. 2, og dets overordnede forbindelser med Unionen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 52, stk. 2."

18) Følgende nye artikel indsættes:

"Artikel 25a

Samarbejde om tilbagetagelse

1. Artikel 14, stk. 6, artikel 16, stk. 1, artikel 16, stk. 5, litra b), artikel 23, stk. 1, og artikel 24, stk. 2, finder i henhold til nærværende artikel ikke anvendelse på de ansøgere eller de kategorier af ansøgere, der er statsborgere i et tredjeland, som på grundlag af relevante og objektive kriterier anses for ikke i tilstrækkelig grad at samarbejde med medlemsstaterne om tilbagetagelse af irregulære migranter. Denne artikel berører ikke de beføjelser, der tillægges Kommissionen i artikel 24, stk. 2d.

2. Kommissionen vurderer regelmæssigt tredjeland's samarbejde om tilbagetagelse, idet den tager hensyn til navnlig følgende indikatorer:

a) antallet af truffne afgørelser om tilbagesendelse af personer fra det pågældende tredjeland med ulovligt ophold på medlemsstaternes område

b) antallet af faktiske tilbagesendelser af personer, der er omfattet af truffne afgørelser om tilbagesendelse, som en procentdel af antallet af afgørelser om tilbagesendelse af statsborgere fra det pågældende tredjeland, herunder i givet fald på grundlag af tilbagetagelsesaftaler med Unionen eller bilaterale tilbagetagelsesaftaler, antallet af tredjeland's statsborgere, der har været i transit gennem dets område,

c) antallet af anmodninger om tilbagetagelse, som tredjelandet har accepteret som en procentdel af antallet af denne type anmodninger, det har modtaget.

3. En medlemsstat kan også underrette Kommissionen, hvis den står over for betydelige og vedvarende praktiske problemer i forbindelse med samarbejdet med et tredjeland med hensyn til tilbagetagelse af irregulære migranter på grundlag af de samme indikatorer som dem, der er opført i stk. 2.

4. Kommissionen behandler alle underretninger i medfør af stk. 3 inden for en måned.

5. Hvis Kommissionen på grundlag af den analyse, der er omhandlet i stk. 2 og 4, beslutter, at et land ikke i tilstrækkelig grad samarbejder, og at der derfor er behov for at træffe foranstaltninger, kan den under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland vedtage en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 52, stk. 2:

a) om midlertidig suspension af anvendelsen af enten artikel 14, stk. 6, artikel 16, stk. 5, litra b), artikel 23, stk. 1, eller artikel 24, stk. 2, eller nogle af eller alle disse bestemmelser på alle statsborgere i det pågældende tredjeland eller bestemte kategorier af disse

b) om anvendelse af det visumgebyr, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2a, på alle statsborgere i det pågældende tredjeland eller bestemte kategorier af disse.

6. Kommissionen vurderer løbende på grundlag af de indikatorer, der er fastsat i stk. 2, om det kan fastslås, at der er sket betydelige forbedringer af det pågældende tredjelands samarbejde om tilbagetagelse af irregulære migranter, og den kan under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland beslutte at ophæve eller ændre den i stk. 5 omhandlede gennemførelsesretsakt.

7. Senest seks måneder efter ikrafttrædelsen af den i stk. 5 omhandlede gennemførelsesretsakt foretager Kommissionen en indberetning til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er sket i det pågældende tredjelands samarbejde om tilbagetagelse."

19) Artikel 27 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter regler for udfyldning af visummærkatet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 52, stk. 2.

2. Medlemsstaterne kan tilføje nationale anmærkninger i den rubrik på visummærkatet, der er beregnet til bemærkninger. Disse anmærkninger må hverken være de samme som de anførelser, der er fastsat i henhold til proceduren i stk. 1, eller angive et specifikt rejseformål."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. En visummærkat til et visum til én indrejse må kun udfyldes manuelt i tilfælde af teknisk force majeure. Der må ikke foretages rettelser på en manuelt udfyldt visummærkat."

20) Artikel 29 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Den trykte visummærkat skal påføres rejsedokumentet."

b) Følgende nye stykke indsættes:

"1a. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de detaljerede regler for påføring af visummærkatet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter den i artikel 52, stk. 2, omhandlede undersøgelsesprocedure."

21) Artikel 31 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, at de vil indføre eller ophæve kravet om sådan information senest 15 kalenderdage, før det træder i kraft. Denne information gives også inden for det lokale Schengensamarbejde i den pågældende jurisdiktion."

b) Stk. 4 udgår

22) Artikel 32 ændres således:

a) I stk. 1, litra a), indsættes som nr. iia):

"iia) ikke fremlægger dokumentation for formålet med og betingelserne for den forventede lufthavnstransit"

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Ansøgere, der har fået afslag på visum, skal have adgang til at påklage beslutningen og på et vist tidspunkt under proceduren sikres et retsmiddel, der kan iværksættes for en domstol. Retsmidlerne skal anvendes i den medlemsstat, der har truffet den endelige beslutning om ansøgningen, efter den pågældende medlemsstats nationale lovgivning. Medlemsstaterne giver ansøgerne detaljerede oplysninger om den procedure, der skal følges i tilfælde af prøvelse af beslutningen, jf. bilag VI."

c) Stk. 4 udgår

23) Artikel 36 ændres således:

a) Stk. 2 udgår

b) Følgende nye stykke indsættes:

"2a. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter operationelle instrukser for udstedelse af visa til sømænd. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 52, stk. 2."

24) Følgende nye artikel indsættes:

"Artikel 36a

Visa, der ansøges om ved de ydre grænser inden for rammerne af en særlig ordning

1. For at fremme korttidsturisme kan en medlemsstat på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, beslutte midlertidigt at tillade personer, der opfylder indrejsebetingelserne i artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2016/399²⁸, at indgive visumansøgninger ved specifikke land- eller søgrænseovergangssteder.

2. Ordningens varighed skal begrænses til fire måneder i hvert kalenderår, og det skal klart fastsættes, hvilke kategorier der er omfattet af ordningen, og hvilke tredjelandsstatsborgere der falder ind under den kategori af personer, for hvem der kræves forudgående høring, jf. artikel 22, og personer, der ikke har bopæl i nabolandet til grænseovergangsstedet på land, eller i et land, der har direkte færgeforbindelse til grænseovergangsstedet til søs, skal udelukkes. Disse ordninger gælder kun for statsborgere i tredjelande, med hvem der er indgået tilbagetagelsesaftaler, og om hvem Kommissionen ikke har truffet beslutning som omhandlet i artikel 25a, stk. 5.

3. Den pågældende medlemsstat opretter passende strukturer og indsætter særligt uddannet personale til behandlingen af visumansøgninger og gennemførelsen af al kontrol og udførelsen af risikovurderingen, jf. artikel 21.

4. Et visum, der udstedes i medfør af en særlig ordning, må kun give mulighed for én indrejse, kun være gyldigt på den udstedende medlemsstats område og kun give tilladelse til et ophold på højst syv kalenderdage. Der må ikke medregnes en supplerende frist i visummets gyldighedsperiode.

5. Hvis der gives afslag på et visum ved en ydre grænse i medfør af en særlig ordning, kan medlemsstaten ikke pålægge den berørte transportvirksomhed de forpligtelser, der er fastsat i artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen.

²⁸

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

6. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om eventuelle ordninger senest seks måneder før, de får virkning. Meddelelsen skal specificere de berørte personkategorier, det geografiske anvendelsesområde, ordningens organisatoriske regler og de foranstaltninger, der er planlagt for at sikre overholdelsen af betingelserne i denne artikel.

Kommissionen offentliggør meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

7. Tre måneder efter ordningens ophør fremlægger den berørte medlemsstat en detaljeret gennemførelsesrapport for Kommissionen. Rapporten skal indeholde oplysninger om antallet af visa, der er ansøgt om, udstedt og givet afslag på (herunder de berørte personers statsborgerskab), opholdets varighed og antal udrejste (herunder statsborgerskab for personer, der ikke udrejser fra medlemsstaternes område efter visummets udløb)."

25) Artikel 37, stk. 3, affattes således:

"3. Medlemsstaternes konsulater fører arkiv over ansøgninger i papirudgave eller elektronisk format. Hver enkelt sagsmappe skal indeholde relevante oplysninger, der om nødvendigt gør det muligt at få kendskab til begrundelsen for den beslutning, der er truffet vedrørende ansøgningen.

De individuelle ansøgningsmapper skal gemmes i mindst et år fra den dato, hvor der blev truffet beslutning om ansøgningen, jf. artikel 23, stk. 1, eller i tilfælde af påklage, indtil afslutningen af proceduren.

26) I artikel 38 indsættes følgende nye stykke:

"1a. Medlemsstaterne sikrer, at udstationeret personale fører tilsyn med hele proceduren, herunder samarbejdet med eksterne tjenesteydere, for derved at sikre, at forskrifterne følges i alle faser af proceduren."

27) Artikel 40 affattes således:

"Artikel 40

Konsulær organisation og konsulært samarbejde

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for tilrettelæggelsen af procedurene i forbindelse med ansøgninger.

2. Medlemsstaterne:

a) forsyner deres konsulater og de myndigheder, der er ansvarlige for visumudstedelse ved grænserne, med det nødvendige udstyr til tilvejebringelse af biometriske identifikatorer samt deres honorære konsulers lokaler, når de benytter disse til at tilvejebringe biometriske identifikatorer, jf. artikel 42

b) samarbejder med en eller flere medlemsstater inden for rammerne af repræsentationsaftaler eller andre former for konsulært samarbejde.

3. En medlemsstat kan også samarbejde med en ekstern tjenesteyder, jf. artikel 43.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres konsulære organisation og samarbejde i hver konsulær repræsentation.

5. Hvis samarbejdet med andre medlemsstater ophører, sikrer medlemsstaterne fortsat samme grad af tjenester."

- 28) Artikel 41 udgår
- 29) Artikel 43 ændres således:
- a) Stk. 3 udgår
 - b) Stk. 6 ændres således:
 - i) Litra a) affattes således:
"a) at formidle generelle oplysninger om visumkrav, jf. artikel 47, stk. 1, litra a)-c), og ansøgningsskemaer."
 - ii) Litra e) affattes således:
"e) at forvalte aftaler for ansøgeren, hvis det er relevant, på konsulatet eller hos den eksterne tjenesteyder."
 - c) Stk. 7 affattes således:
"7. Når den pågældende medlemsstat udvælger en ekstern tjenesteyder, skal den vurdere organisationens eller virksomhedens pålidelighed og solvens og sikre, at der ikke er interessekonflikter. Undersøgelsen skal omfatte de nødvendige licenser, registrering i handelsregistret, selskabsvedtægterne og aftaler med banker, når det er relevant."
 - d) Stk. 9 affattes således:
"9. Medlemsstaterne er ansvarlige for overholdelsen af reglerne om beskyttelse af personoplysninger og sikrer, at den eksterne tjenesteyder er underlagt databeskyttelsesmyndighedernes tilsyn, jf. artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679."
 - e) Stk. 11 ændres således:
 - i) "a) de generelle oplysninger om kriterier, betingelser og procedurer for ansøgning om visum som fastsat i artikel 47, stk. 1, litra a), b) og c), og indholdet af de ansøgningsskemaer, som den eksterne tjenesteyder giver visumansøgerne."
 - ii) Andet afsnit affattes således:
"Med henblik herpå foretager den eller de pågældende medlemsstaters konsulat(er) regelmæssigt og mindst hver sjette måned uanmeldt kontrol i den eksterne tjenesteyders lokaler. Medlemsstaterne kan enes om at dele omkostningerne ved dette regelmæssige tilsyn."
 - f) Følgende nye stykke indsættes:
"11a. Medlemsstaterne aflægger hvert år den 1. januar rapport til Kommissionen om deres samarbejde med og tilsyn med (jf. bilag X, punkt C) de eksterne tjenesteydere verden over."
- 30) Artikel 44 affattes således:

"Artikel 44

Kryptering og sikker overførsel af oplysninger

1. I forbindelse med samarbejde mellem medlemsstater og samarbejde med en ekstern tjenesteyder eller anvendelse af honorære konsuler sikrer den eller de berørte

medlemsstater, at oplysningerne krypteres i fuldt omfang, uanset om de overføres elektronisk eller fysisk via et elektronisk lagringsmedium.

2. I tredjelande, der forbyder kryptering af oplysninger, som skal overføres elektronisk, tillader den eller de berørte medlemsstater ikke, at oplysninger overføres elektronisk.

I så fald sikrer den eller de berørte medlemsstater, at de elektroniske oplysninger overføres fysisk i fuldt krypteret form via et elektronisk lagringsmedium af en konsuler medarbejder i en medlemsstat eller, hvis en sådan overførsel ville kræve, at der skulle træffes uforholdsmæssigt omfattende eller urimelige foranstaltninger, på en anden og sikker måde, f.eks. ved hjælp af etablerede operatører med erfaring i transport af følsomme dokumenter og oplysninger i det pågældende tredjeland.

3. Under alle omstændigheder tilpasses sikkerhedsniveauet for overførslen i forhold til, hvor følsomme oplysningerne er."

31) Artikel 45 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne kan tillade, at et privat administrativt agentur, en transportvirksomhed eller et rejsebureau, som f.eks. en rejsearrangør eller en detailhandlende (kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere), indgiver ansøgninger, men ikke at de tilvejebringer biometriske identifikatorer."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Akkrediterede kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, kontrolleres regelmæssigt ved hjælp af stikprøver, hvor der arrangeres personlige samtaler eller telefonsamtaler med ansøgerne, gennemgang af rejser og indlogering, og hvis det skønnes nødvendigt, gennemgang af dokumentation for gruppens hjemrejse."

32) Artikel 47, stk. 1, litra c), affattes således:

"c) hvor ansøgningen kan indgives (det kompetente konsulat eller en ekstern tjenesteyder)"

33) Artikel 48 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaternes konsulater og EU-delegationerne samarbejder inden for hver jurisdiktion for at sikre en harmoniseret anvendelse af den fælles visumpolitik, idet der tages hensyn til lokale forhold.

Med henblik herpå udsteder Kommissionen i henhold til artikel 5, stk. 3, i Rådets afgørelse 2010/427²⁹ instrukser til EU-delegationerne om at udføre de relevante koordinationsopgaver, der er fastsat i denne artikel."

b) Følgende nye stykke indsættes:

"1a. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder navnlig for:

a) under iagttagelse af artikel 14 at udarbejde en harmoniseret liste over den dokumentation, som ansøgere skal indgive

²⁹ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

b) at forberede en lokal gennemførelse af artikel 24, stk. 2, hvad angår udstedelsen af visa til flere indrejser

c) at sikre en fælles oversættelse af ansøgningsskemaet, når det er relevant

d) at udarbejde listen over rejsedokumenter udstedt af værtslandet og regelmæssigt ajourføre denne

e) at udarbejde et fælles informationsark

f) når det er relevant, at føre tilsyn med gennemførelsen af de undtagelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 25a, stk. 5 og 6."

c) Stk. 2 udgår.

d) Stk. 3 affattes således:

e) "3. Medlemsstaterne i det lokale Schengensamarbejde udveksler følgende oplysninger:

a) kvartalsvise statistikker over ensartede visa, visa med begrænset territorial gyldighed, lufthavnstransitvisa, visa, der er ansøgt om, udstedt og givet afslag på

b) oplysninger vedrørende vurderingen af de migrations- og/eller sikkerhedsrelaterede risici, navnlig vedrørende:

i) værtslandets socioøkonomiske struktur

ii) informationskilder på lokalt plan, herunder social sikkerhed, sygesikring, skatteregistre og registrering af ind- og udrejser

iii) anvendelsen af falske eller forfalskede rejsedokumenter

iv) ruter for irregulær migration

v) tendenser med hensyn til svigagtig adfærd

vi) tendenser med hensyn til afslag

c) oplysninger om samarbejde med transportvirksomheder.

d) oplysninger om forsikringsselskaber, der yder en passende rejsesygeforsikring, herunder kontrol med dækningstype, eventuelt for store beløb."

f) Følgende nye stykke indsættes:

"6a. Hver jurisdiktion udarbejder en årsrapport senest den 31. december hvert år. På grundlag af disse rapporter udarbejder Kommissionen en årsrapport om situationen med hensyn til det lokale Schengensamarbejde, som forelægges Europa-Parlamentet og Rådet."

34) Artikel 50 udgår

35) Følgende nye artikler indsættes:

"Artikel 50a

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 8a, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.

3. Den i artikel 16, stk. 8a, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 8a, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 50b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter, som vedtages i henhold til denne artikel, træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 50a, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald ophæver Kommissionen straks retsakten efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse."

36) Artikel 51 og 52 affattes således:

"Artikel 51

Instrukser vedrørende den praktiske anvendelse af denne forordning

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter operationelle instrukser vedrørende den praktiske anvendelse af bestemmelserne i denne forordning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 52

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg ("visumudvalget"). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse."

37) Bilag I erstattes af teksten i bilag I til denne forordning.

38) Bilag V erstattes af teksten i bilag II til denne forordning.

39) Bilag VI erstattes af teksten i bilag III til denne forordning.

- 40) Bilag VII, VIII og IX udgår.
- 41) Teksten i bilag IV til denne forordning erstatter bilag X.

Artikel 2

Tilsyn og evaluering

1. Tre år efter *[datoen for denne forordnings ikrafttrædelse]* udarbejder Kommissionen en evaluering af denne forordnings anvendelse. Denne samlede evaluering skal omfatte en gennemgang af de opnåede resultater set i forhold til målene og af gennemførelsen af bestemmelserne i denne forordning.
2. Kommissionen forelægger den i stk. 1 omhandlede evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet. På grundlag af denne evaluering fremsætter Kommissionen om nødvendigt relevante forslag.

Artikel 3

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse [seks måneder efter ikrafttrædelsen].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand